

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@gmail.com>
Date: Thursday, September 11, 2025, 6:08 PM
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Ik verzoek u vriendelijk dit bericht onder de leden van de Eerste Kamer te verspreiden.

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e@gmail.com. [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte heer/mevrouw,

Deze brief, die voortkomt uit mijn persoonlijke gedachten en gevoelens, stuur ik met respect naar u en alle andere waardevolle leden van deze samenleving. Ik vraag u vriendelijk om mijn verhaal volledig te lezen, om empathie te tonen en het onderwerp te benaderen vanuit een menselijk perspectief – los van nationale of culturele identiteit – met aandacht voor rechtvaardigheid, vrijheid, mededogen en geweten.

Allereerst wil ik met heel mijn hart de brute moord op de 17-jarige Lisa veroordelen. Als vader van twee dochters voel ik uw pijn diep en betuig ik mijn oprechte medeleven aan haar familie, vrienden en het hele Nederlandse volk.

Ik ben een leraar die in 2016 uit zijn functie in Turkije is gezet, vervolgens 13 maanden gevangen heeft gezeten, en na zijn vrijlating verschillende banen heeft moeten aannemen om mijn gezin te onderhouden. Door een uitreisverbod en de voortdurende angst opnieuw gearresteerd te worden, heb ik in december 2022 besloten om met gevaar voor eigen leven via Griekenland te vluchten. Op 6 februari 2023 heb ik asiel aangevraagd in Nederland.

Waarom Nederland?

Vrienden die in andere Europese landen wonen, raadden mij aan om voor Nederland te kiezen. Zij vertelden mij dat Nederland het verst gevorderd is op het gebied van democratie, rechtsstaat, vrijheid en mensenrechten. Nederland staat bekend om zijn mensgerichte benadering van gezinshereniging en de tolerantie ten opzichte van buitenlanders.

Bij mijn aankomst voelde ik mij alsof ik droomde: ik beleefde de hemel op aarde. Ik begon meteen met het leren van de Nederlandse taal – zelfs 's nachts leerde ik woordjes via mijn telefoon. Ik groette iedereen die ik tegenkwam, fietste naar de bibliotheek in Assen zonder ooit mijn fietsbel te gebruiken – uit respect, omdat Nederlanders stil, respectvol en niet gehaast zijn. Het voelde als de wereld waar ik altijd van gedroomd had: een samenleving gebaseerd op liefde, respect en solidariteit.

Mijn kinderen verlangen er sterk naar om naar Nederland te komen. Ze hebben zich vervreemd van het leven in Turkije en vragen voortdurend: “Papa, hoelang nog?” Ze willen graag op jonge leeftijd integreren, de taal leren, de cultuur ontdekken en een toekomst opbouwen.

Met uw toestemming zou ik u enkele vragen willen stellen:

1. Als iemand die nu bijna drie jaar van zijn gezin gescheiden is wachtend op de gezinshereniging, hoe lang is het volgens u redelijk om dit nog te moeten verdragen?
2. Hoe lang zou u het zelf redelijk vinden en kunnen verdragen om van uw partner en kinderen gescheiden te zijn?
3. Als een vader zijn kind een belofte doet, hoort hij die dan niet na te komen?
4. Hoelang moet ik nog blijven leven met de schaamte dat ik mijn kinderen mijn belofte niet kan nakomen, vanwege veranderde regelgeving en vertraagde procedures? Ik kan mijn gezin niet herenigen, hun toekomst niet opbouwen en hun basisbehoeften niet vervullen.
5. Mijn kinderen zijn zo onschuldig, lief en hulpvaardig. Ze zijn kwetsbaar en emotioneel omdat hun vader niet bij hen is. Wat zou u tegen uw kinderen zeggen aan de telefoon als ze huilend en snikkend hun verdriet uiten?

6. Regels moeten niet halverwege het spel worden veranderd. Is het eerlijk om mij na bijna drie jaar te vertellen dat ik mijn kinderen misschien toch niet mag laten overkomen? Als dit mij bij aankomst was verteld, had ik wellicht besloten niet te komen – of desnoods de gevangenis in Turkije opnieuw te riskeren, zodat mijn kinderen niet hoefden te dromen van een toekomst die ze nooit zullen hebben.

7. Is het rechtvaardig om onschuldige mensen te straffen voor fouten van anderen? Waarom willen sommige juristen de principes van het recht schenden, zoals het verbod op terugwerkende kracht?

8. Wat als er in de toekomst een totalitaire en racistische regering in Nederland aan de macht komt, die het rechtssysteem, de media, het leger en de politie in handen krijgt en haar eigen volk onderdrukt? Zou u dan niet ook willen dat een ander land u en uw gezin op menswaardige wijze opvangt?

Tot slot:

Ik ben een vredelievend mens, zonder strafblad, zelfs geen verkeersovertreding. Ik ben opgevoed met het principe: geef de grootste helft van de appel aan de ander. Gastvrijheid, solidariteit, zelfopoffering en liefde voor elk levend wezen zijn waarden die mij van kinds af aan zijn bijgebracht. Ik vermijd geweld, scheldwoorden en slechte gewoonten, en ik wens mijn leven in Nederland voort te zetten als een goed mens, als een toegewijde vader, en als een productieve burger die wil bijdragen aan deze prachtige samenleving.

Alstublieft, hoor onze stem. Droog onze tranen. Scheid mij niet langer van mijn vrouw en kinderen. Versnel het proces.

Ik vertrouw erop dat u de juiste beslissingen zult nemen en gebroken harten zult helen.

Met vriendelijke groet en respect,

5.1.2.e	5.1.2.e
---------	---------